

การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทย ป.1

บทนำ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน ได้จัดทำขึ้นโดยใช้กรอบและแนวทางที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้วางไว้โดยให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรร่วมกันเพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางที่มุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ความสำคัญ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลต่างๆ การสอนภาษาไทยในปัจจุบันจึงได้เปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมที่ล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระสำคัญในสาระการเรียนรู้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

วิสัยทัศน์

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ของคนในชาติ และเป็นวัฒนธรรมของชาติ การเรียนภาษาไทยต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ ให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดีและภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องส่งเสริมให้เกิดสร้างสรรค์ คิด วิพากษ์วิจารณ์คิดตัดสินใจแก้ปัญหาและวินิจฉัยอย่างมีเหตุผลและสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือด้วยการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในทางสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวยงดงาม

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต่อฝักฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาสื่อสาร ความรู้และ

ประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจะต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจ
พิเคราะห์ สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามความหมายและถูกต้องตามกาลเทศะและมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหา สาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้และใช้
ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้น ยังมีวรรณคดีและวรรณกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและเป็นภูมิ
ปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดขนบธรรมเนียมประเพณีถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดตลอดจนค่านิยม ความงดงามของ
ภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง ประเภทต่าง ๆ ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาให้เกิดความซาบซึ้งและ
ความภูมิใจในภาษาไทยและผลงานทางภาษา ซึ่งบรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และจะต้อง
สืบทอดต่อไปในอนาคต เพื่อความเป็นไทยและวัฒนธรรมทางภาษา

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาได้ใช้หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น
พื้นฐานซึ่งมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการ
เรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของ
ความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมี
คุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้
สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุก
กลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษามีความมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพใน
การศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตาม
หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและ การปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิต สาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญ

หลักสูตรสถานศึกษามุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานมีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ เลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ต่อตนเอง สังคมและ สิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การ ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และ มีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นคนดีในสังคม มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ปฏิบัติตนอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ
3. มีวินัย หมายถึง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ครอบครัวชุมชน และกิจกรรมในห้องเรียน เช่น สมุดงาน ชิ้นงาน สะอาดเรียบร้อยปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกัน ทุกครั้ง
4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ใช้จ่ายเวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถถ่ายทอดเผยแพร่ องค์ความรู้ให้กับผู้อื่น
5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง รู้จักการดำรงชีวิตให้มีคุณค่า
6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง มุ่งมั่นทำงานอย่างรอบคอบ จนประสบผลสำเร็จ
7. รักความเป็นไทย หมายถึง มีความตระหนักเห็นคุณค่าของความเป็นไทย และมีเจตคติที่ดี รักษาเอกลักษณ์ไทย และขนบธรรมเนียมประเพณี
8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง มีความสำนึกและมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

คุณภาพผู้เรียน

- อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือด้วยบรรทัดเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน
- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด
- สกคคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

โครงสร้างเวลาเรียน

วิชาภาษาไทย 1

รหัส ท 11101

5 ชั่วโมง/สัปดาห์

200 ชั่วโมง/ปี

มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง-จอง และข้อความสั้นๆ
2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน
7. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญ ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
8. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและ รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ
3. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม
2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์
5. มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยค ง่าย ๆ
4. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปี

1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก
2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 1.1 ป 1/1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ	1. การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน
ท 1.1 ป 1/2	2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none">- คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์- คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ- คำที่มีอักษรนำ
ท 1.1 ป 1/3	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	1. การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น
ท 1.1 ป 1/4	4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน
ท 1.1 ป 1/5	5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องสั้นๆ
		- บทร้องเล่นและบทเพลง
		- เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 1.1 ป 1/6	6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	1. การอ่านหนังสือตามความสนใจ - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
ท 1.1 ป 1/7	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	1. การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
ท 1.1 ป 1/8	8. มีมารยาทในการอ่าน	1. มารยาทในการอ่าน - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 2.1 ป 1/1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
ท 2.1 ป 1/2	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
ท 2.1 ป 1/3	3. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 3.1 ป 1/1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
ท 3.1 ป 1/2	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น
ท 3.1 ป 1/3	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
ท 3.1 ป 1/4	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
ท 3.1 ป 1/5	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	<p style="text-align: center;">มารยาทในการฟัง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่ม ไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง <p style="text-align: center;">มารยาทในการดู</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น <p style="text-align: center;">มารยาทในการพูด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 4.1 ป 1/1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	1. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2. เลขไทย
ท 4.1 ป 1/2	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	1. การสะกดคำ การแจกหลูก และการอ่านเป็นคำ 2. มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3. การผันคำ 4. ความหมายของคำ
ท 4.1 ป 1/3	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยค
ท 4.1 ป 1/4	4. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	คำคล้องจอง

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

รหัสตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 5.1 ป 1/1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
ท 5.1 ป 1/2	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รหัสวิชา ท11101 ภาษาไทย 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 5 ชั่วโมง / สัปดาห์

เวลา 200 ชั่วโมง / ปี

.....

ฝึกอ่าน คำพื้นฐาน ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภูมิ บทร้อยแก้ว ร้อยกรอง และบทอาขยาน ได้ไม่น้อยกว่า 600 คำ ฝึกเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ โดยใช้ความรู้อ่านชื่อประเทศในกลุ่มอาเซียน และประสบการณ์ที่กำหนดเรื่อง เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ เขียนชื่อประเทศในกลุ่มอาเซียน ในการพัฒนาการเขียนให้สมบูรณ์ สร้างนิสัยรักการเขียน โดยคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด คัดชื่อประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยการเขียนเรื่องจากภาพต่าง ๆ ฝึกใช้หลักเกณฑ์การฟัง การพูด ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ใช้ถ้อยคำและเสียงจากเรื่องที่ฟังและที่ดู จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนาแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ศึกษาลักษณะเสียง รูป ของพยัญชนะและวรรณยุกต์ที่ประสมเป็นคำที่มีความหมาย ลักษณะ ความหมายของคำและกลุ่มคำ โครงสร้างของประโยค การเรียงลำดับ การแต่งประโยค การสื่อสาร และคำคล้องจอง ใช้คำพูดที่สุภาพ น้ำเสียงที่เหมาะสมในการสนทนา มีมารยาทในการอ่าน พูด ฟังและดู คิดไตร่ตรองก่อนพูดและเขียนการหาความบันเทิงจากการอ่าน วรรณคดี วรรณกรรม บทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง สำหรับเด็ก การเชื่อมโยงความรู้ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอ่าน เข้าใจจากสิ่งที่อ่าน ถ่ายทอดใจความสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนาแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล เลือกลักษณะที่เป็นประโยชน์ตามต้องการ รู้จักเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการอ่านให้เข้ากับชีวิตประจำวัน มีมารยาทในการอ่าน การพูด การเขียน การฟังและการดู

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/4 , ป.1/5 , ป.1/6 , ป.1/7 , ป.1/8

ท 2.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3

ท 3.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/4 , ป.1/5

ท 4.1 ป.1/1 , ป.1/2 , ป.1/3 , ป.1/4

ท 5.1 ป.1/1 , ป.1/2

รวม 22 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ท11101 จำนวน 100 ชั่วโมง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สักส่วนคะแนน ระหว่างเรียน: ปลายปี 70:30 คะแนน(ภาคเรียนที่ 1)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา(ชั่วโมง)	หมายเหตุ
1. ไบโบก ไบบัว	ท 1.1 ป.1/ 2/ 6/8 ท 2.2 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/3 ท 4.1 ป.1 / 3 / 4 ท 5/1 ป.1/1	20	
2. ภูเขา	ท ๑.๑ ป.๑ /๒/๖/๘ ท ๒.๑ ป.๑ /๒ ท ๓.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๓/๔ ท ๕.๑ ป.๑/๑	20	
3. เพื่อนกัน	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ /๒ ท ๒.๑ ป.๑ /๑ /๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๓/๔ ท ๕.๑ ป.๑ /๑	15	
4. ตามหา	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ /๒ ท ๒.๑ ป.๑ /๑ /๒ ท ๓.๑ ป.๑ /๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑ /๑	15	
5. ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ /๒ ท ๒.๑ ป.๑ /๑ /๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑ / ๒ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑	15	
6. โรงเรียนลูกช้าง	ท ๑.๑ ป.๑ /๑ /๓ ท ๒.๑ ป.๑ /๑ /๒ ท ๓.๑ ป.๑ / ๑ /๒ ท ๔.๑ ป.๑ / ๒/๓ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑	15	
รวม		100	

โครงสร้างเวลาเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 ชั่วโมง

สัดส่วนคะแนน ระหว่างเรียน: ปลายปี 70:30 คะแนน (ภาคเรียนที่ 2)

หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา(ชั่วโมง)	หมายเหตุ
7.เพื่อนรัก เพื่อนเล่น	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ / ๒ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ / ๔ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑	20	
8. พุดเพราะ	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ / ๓ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑	20	
9. เกือบไป	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ / ๓ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ / ๓ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑	15	
10. เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ ป.๑ / ๓ / ๖ / ๘ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ / ๓ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑ / ๒	15	
11. ช้างน้อยน่ารัก	ท ๑.๑ ป.๑ / ๒ / ๓ / ๖ / ๘ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ / ๓ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑ / ๒	15	
12. วันสงกรานต์	ท ๑.๑ ป.๑ / ๑ / ๒ / ๓ / ๖ / ๘ ท ๓.๑ ป.๑ / ๒ / ๓ ท ๕.๑ ป.๑ / ๑ / ๒	15	
รวม		100	

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยจัดการเรียนรู้อิงมาตรฐานการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ไบโอบก ไบบัว

กิจกรรมที่ 1 เรื่อง รู้จักคำนำเรื่อง

รหัสวิชา ท11101 รายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้น ป.1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่ เดือน พ.ศ.....

ครูผู้สอน.....โรงเรียนวัดศรีวิเทศสังฆาราม สพป.สข. 3

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

๑. สาระสำคัญ

๑.๑ ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้คำ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งในด้านองค์ประกอบ หลักการอ่านแจกลูกสะกดคำ ความหมายและหลักการใช้ จึงจะสามารถนำคำไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

๑.๒ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการคิด
- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการแก้ปัญหา
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

๒. ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑ / ๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ ป.๑ / ๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๑ นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำได้

๓.๒ นักเรียนบอกความหมายของคำได้

๔. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๔.๑ มีวินัย

๔.๒ ใฝ่เรียนรู้

๔.๓ รักความเป็นไทย

๔.๔ มีจิตสาธารณะ

๔.๕ อยู่อย่างพอเพียง

๕. สาระการเรียนรู้

๕.๑ สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- ๑ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
- ๑ การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ

๕.๒ สาระการเรียนรู้ย่อย

- ๑ รู้จักคำนำเรื่อง
- ๑ การอ่านแจกลูกสะกดคำ

๖. ชิ้นงาน / หลักฐานร่องรอยแสดงความรู้

๖.๑ การทำแบบทดสอบก่อนเรียน

๖.๒ การทำใบงาน

๗. กิจกรรมการเรียนรู้

๗.๑ ร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบ จากนั้นครูใช้รูปภาพช้าง ขนาดภาพโปสเตอร์ติดบนกระดาน ครูชี้ไปที่รูปภาพถามนักเรียนว่ารู้จักสัตว์ในรูปภาพนี้หรือไม่ เรียกว่าอย่างไร นักเรียนแข่งขันกันตอบ

๗.๒ นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน บทที่ ๑ ไบโบก ไบบัว (ท้ายแผน) จำนวน ๑๕ ข้อ เสร็จแล้วครูตรวจสอบและประกาศผลเป็นคะแนนตามจำนวนข้อที่ทำถูก โดยที่ยังไม่ต้องเฉลย

๗.๓ ครูชี้ไปที่อวัยวะส่วนต่างๆของช้าง ถามชื่ออวัยวะเหล่านั้นให้นักเรียนตอบ

๗.๔ นักเรียนฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำ คำว่า ตา งา หู หาง ให้นักเรียนฝึกประสม พยัญชนะ ต ง ข ห ง ม ค บ และ สระ -า -อู- ไ- โ- ใ- จนคล่อง

๗.๕ นักเรียนทำใบงานที่ ๑ (ท้ายแผน) ชุด จับคู่รูปภาพและคำ จากนั้นนำส่งครู ครูเฉลยและตรวจสอบความถูกต้อง

๘. สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

๑. แบบทดสอบก่อนเรียน

๒. รูปภาพ

๓. ใบงาน ชุดที่ ๑

๔. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และผลงานรายบุคคล

๕. แบบกรอกคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

๙. วัดผลประเมินผล

๑) เกณฑ์ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รายบุคคลมีคะแนน ๓ ระดับ คือ

ระดับคุณภาพ ๓ หมายถึง ดี ได้คะแนน ๘ – ๑๐

ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง พอใช้ ได้คะแนน ๖ – ๗

ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ควรปรับปรุง ได้คะแนน ๑ – ๕

เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปหรือได้คะแนน ๖ ขึ้นไป

๒) เกณฑ์การประเมินการทำใบงาน มีคะแนน ๓ ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ ๓ หมายถึง ดี ทำได้ถูก ๘ – ๑๐

ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง พอใช้ ได้คะแนน ๖ – ๗

ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ควรปรับปรุง ได้คะแนน ๑ – ๕

เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไปหรือได้คะแนน ๖ ขึ้นไป

แบบทดสอบก่อนเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย **x** ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกต้อง

๑. จากภาพนี้ตรงกับคำใด

ก. ใบใบก

ข. หาง

ค. งา

๒. จากภาพนี้ตรงกับคำใด

ก. หาง

ข. หู

ค. ขา

๓.

ห + ัว

=

.....

จะได้คำใด

ก. หาง

ข. หู

ค. หัว

๔. คำว่า “บัว” อ่านแจกลูกอย่างไร

ก. บอ อ้ว บัว

ข. บอ โอ บัว

ค. บอ อัว กอ บัว

๕.

จากภาพนี้ตรงกับคำใด

ก. งา

ข. งวง

ค. หาง

๖.

จากภาพนี้ตรงกับคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะใด

ก. ห

ข. ม

ค. ก

๗.

จากภาพนี้ตรงกับคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะใด

ก. ต

ข. ห

ค. ป

๘. คำนี้แจกลูกอย่างไร

ก. ก + -า

ข. ข + -า

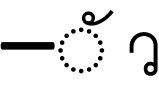
ค. ง + -า

๙. ม + - ี จะได้คำใด

ก. มา

ข. มัว

ค. มี

๑๐. + =

จากการประสมคำนี้จะได้คำใด

ก. โบก

ข. บัว

ค. โป

๑๑. จากภาพนี้ตรงกับปริศนาคำทายใด

ก. คนหนึ่งปิดแล้ว

ข. สามคนแห่

ค. สองคนพัด

๑๒. อะไรเอ่ยตัดโคนไม่ตาย ตัดปลายไม่เนา

ก. เส้นผม

ข. ต้นอ้อย

ค. ลำไผ่

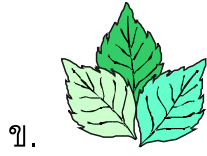
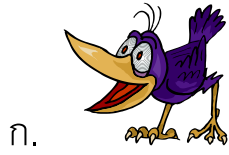
๑๓. ภาพนี้ตรงกับพยัญชนะใด

ก. ป

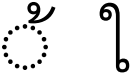
ข. ง

ค. ต

๑๔. รูปภาพในข้อใดมี “ต” เป็นพยัญชนะต้น

๑๕.

 +

 =

.....
.....

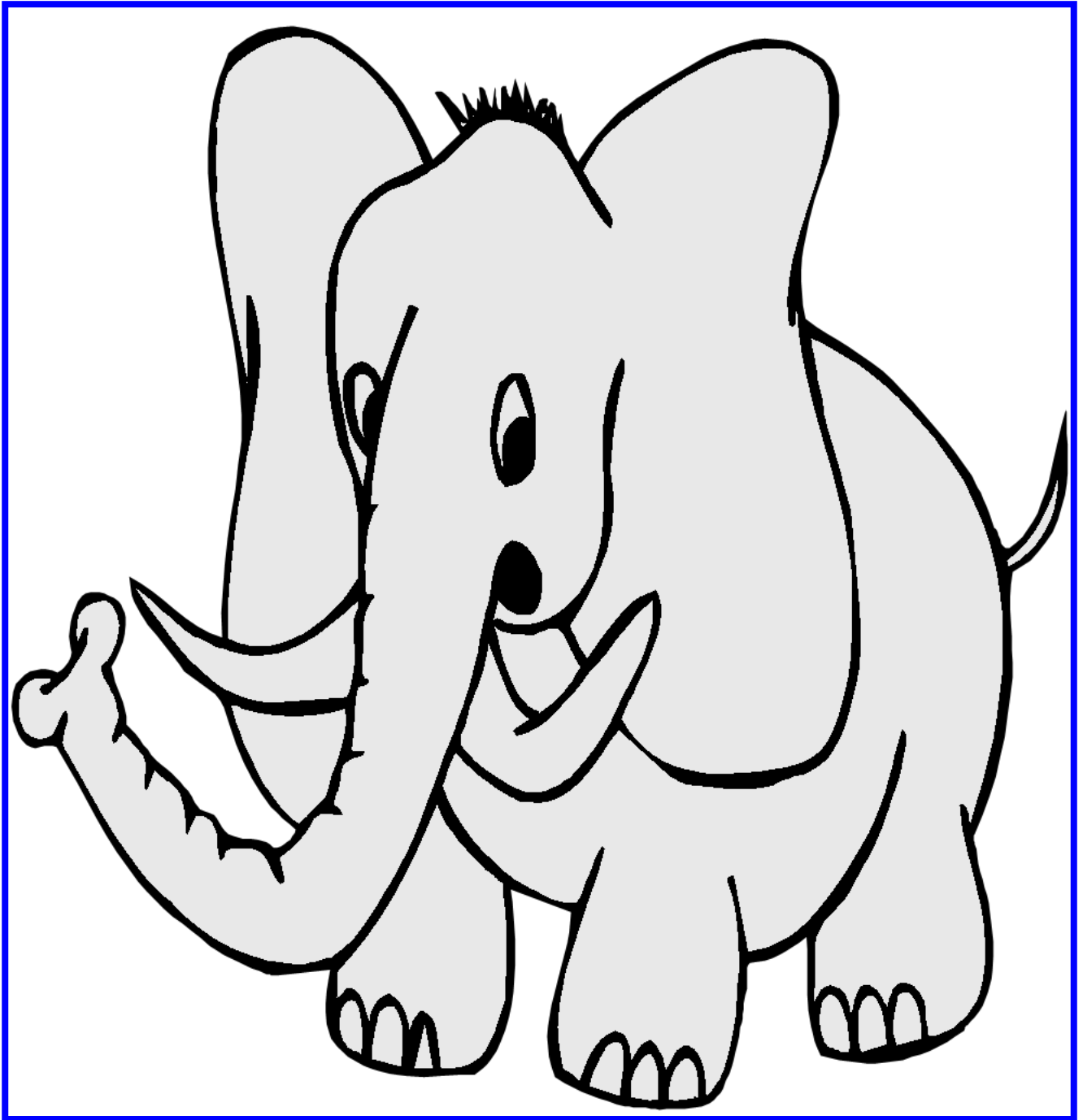
การประสมข้างบนนี้จะได้อะไร

ก. บ้า

ข. บัว

ค. ใบ้

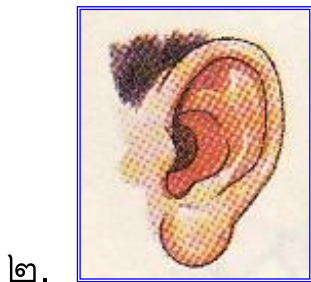
รูปภาพ ช้าง

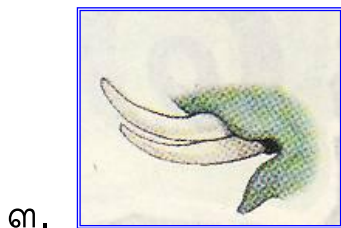
คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพและคำที่ตรงกันด้วยการโยงเส้น

ก. งา

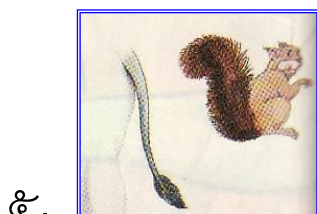
ข. หาง

ค. ตา

ง. หู

จ. ขา

ชื่อ.....เลขที่ ชั้น

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทย

การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ด้านภาษา เป็นงานที่ยากซึ่งต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องแท้จริง เกี่ยวกับการทำงานของภาษาและการพัฒนาทางภาษา วัดผลการเรียนรู้ด้านภาษา จำเป็นต้องเข้าใจหลักการของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานการดำเนินงาน ดังนี้

๑) ทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน คิด มีความสำคัญเท่า ๆ กัน และทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน และความก้าวหน้าของทักษะหนึ่ง จะมีผลต่อพัฒนาการทักษะอื่น ๆ

๒) ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกับทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเอง และในสภาพการณ์จริงทั้งในบริบททางวิชาการ ในห้องเรียน และชุมชนที่กว้างออกไป

๓) ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนอย่างถูกต้อง ด้วยการฝึกฝน มิใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาแต่อย่างเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วย ไวยากรณ์ การสะกดคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาของตน

๔) ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะต่างกันในเรื่องจังหวะก้าว และวิธีการเรียนรู้

๕) ภาษา และวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด หลักสูตรที่ให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางภาษา และความหลากหลายของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้ที่ติดเกี่ยวกับตนเองและกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้

หลักการของการประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ประการแรก : การประเมินผลในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน

ประการที่สอง : การประเมินผลจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

ประการที่สาม : การประเมินผลจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม

การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียน

หลังจากที่ผู้สอนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว ผู้สอนจะต้องพิจารณากำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว ทั้งนี้ โดยพิจารณาองค์ประกอบที่สำคัญ ต่อไปนี้

๑) ผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากกิจกรรมการเรียนการสอน คืออะไร

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ได้มาจากมาตรฐานการเรียนรู้

ระดับต่าง ๆ ซึ่งถูกกำหนดไว้โดยครอบคลุมความรู้ ทักษะ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมต่าง ๆ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จะนำไปสู่การเลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้สอนกำหนดว่า ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ คือ ความสามารถในการเขียนบทความเพื่อโน้มน้าว ชักชวน ผู้สอนจะต้องเก็บรวบรวมตัวอย่างผลงาน

ที่เขมอบหมายให้ผู้เรียนได้จัดทำเกี่ยวกับเรื่องนี้และประเมินโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ผลการประเมินจึงจะเที่ยงตรง เชื่อถือได้ แต่ถ้าผู้สอนใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถือว่าผู้สอนใช้วิธีการไม่เหมาะสม

๒) ความมุ่งหมายของการประเมินคืออะไร และใครจะเป็นผู้นำผลการประเมินไปใช้

ความมุ่งหมายของการประเมิน และผู้จะนำผลการประเมินไปใช้ จะช่วยให้สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินได้เหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดแนวทางในการรายงานผลการประเมินได้

การประเมินเพื่อวินิจฉัยจุดเด่น – ค้อย ในการเรียน กับการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน มีความมุ่งหมายต่างกัน การประเมินเพื่อวินิจฉัย ต้องการข้อมูลเพื่อการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น วิธีการประเมินจะมีลักษณะที่มุ่งเน้นใน รายละเอียดทุกขั้นตอนแห่งการเรียนรู้ เพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน เหมาะที่จะนำมาใช้ระหว่างกระบวนการเรียนการสอน ส่วนการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนจะเป็นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ ทั้งหมด แนวทางการวัดจึงมีลักษณะที่นำมาเฉพาะเป้าหมายหลักสำคัญที่จะแสดงภาพรวมเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนตามความคาดหวังมาประเมิน เป็นต้น

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกนำมาใช้ในการประเมิน โดยทั่วไป เช่น การสังเกต การตรวจงานหรือผลงาน การทดสอบความรู้ การตรวจสอบการปฏิบัติและการแสดงออก อย่างไรก็ตาม มีการนำเสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากเป้าประสงค์ของการประเมินที่เฉพาะเจาะจงในรายละเอียด เพื่อข้อมูลที่ได้อาจจะนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ดังนี้

๑) การให้ตอบแบบทดสอบ ทั้งในลักษณะที่เป็นแบบเลือกคำตอบ ได้แก่ ข้อสอบแบบเลือกตอบ ถูก – ผิด และข้อสอบชนิดให้ผู้สอบสร้างคำตอบ ได้แก่ เติมข้อความในช่องว่าง คำตอบสั้นเป็นประโยค เป็นข้อความ เป็นแผนภูมิ

๒) การดูจากผลงาน เช่น เรียงความ รายงานการวิจัย บันทึกประจำวัน รายงานการทดลอง บทละคร บทร้อยกรอง แฟ้มผลงาน เป็นต้น ผลงานจะเป็นสิ่งแสดงให้เห็นการนำความรู้และทักษะไปใช้ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน

๓) การปฏิบัติ โดยผู้สอนสามารถสังเกตการนำทักษะและความรู้ไปใช้โดยตรงในสถานการณ์ที่ให้ปฏิบัติจริง วิธีการนี้ถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินการปฏิบัติที่มีระเบียบ ข้อบังคับ เช่น การร้องเพลง ดนตรี พลศึกษา การไต่สวน การกล่าวสุนทรพจน์ ละครเวที

๔) การกระบวนการ วิธีการนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กระบวนการคิดของผู้เรียนมากกว่าที่จะดูผลงาน หรือการปฏิบัติ ซึ่งจะทำการกระบวนการคิดที่ผู้เรียนใช้วิธีการที่พบว่าครูผู้สอนใช้อยู่เป็นประจำในกระบวนการเรียนการสอน คือ การให้นักเรียนคิดดัง ๆ การตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ โดยครูจะเป็นผู้สังเกตวิธีการคิดของ ผู้เรียน วิธีการเช่นนี้เป็นกระบวนการที่จะให้ข้อมูลเพื่อการวินิจฉัย และเป็นข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะกับการประเมินพัฒนาการด้านคุณธรรม จริยธรรม และลักษณะนิสัย

จากแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น สามารถนำมาพิจารณากำหนดแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลทักษะทางภาษาได้ โดยการสังเกตผ่านพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่อง การให้คำชี้แจง การเล่าประสบการณ์ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม/บุคคล หากผลการเรียนรู้ที่ต้องการจากการเรียน คือ ความรู้ ความคิดเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา การใช้ภาษา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินที่เหมาะสม คือ การใช้ข้อสอบ ซึ่งอาจเป็นแบบเลือกตอบ หรือให้สร้างคำตอบ

การรายงานผลการประเมิน

วิธีการรายงานผลการประเมิน มีหลายลักษณะ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จุดประสงค์ของการประเมินและผู้ใช้ข้อมูลผลการประเมิน รูปแบบที่ใช้โดยทั่วไปขณะนี้ คือ

- การรายงานในรูปคะแนน ได้แก่ คะแนนร้อยละ คะแนนรวม
- ระดับผลการเรียน เป็นตัวอักษร ตัวเลข
- มาตรฐานที่แสดงพัฒนาการ / ความสามารถ ในลักษณะ rubric
- รายงานโดยเขียนบอกเล่า
- การให้ข้อคิดเห็น โดยการเขียน
- การรายงานด้วยวาจา

ข้อพึงปฏิบัติ

เป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปสู่การประเมินความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ความสามารถในการใช้ภาษาสามารถประเมินได้จากการรวบรวมข้อมูลผ่านการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งในขณะที่ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าอยู่ในบริบทที่ ผู้สอนได้จัดหรือจำลองขึ้นมาและในขณะที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งจะเป็ข้อมูลสะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนได้

การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้

การพัฒนาสื่อ

สื่อการเรียนการสอน เป็นสื่อกลางที่ทำหน้าที่การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนเนื้อหา ประสบการณ์ แนวคิด ทักษะ และเจตคติระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โฉมเนียบบทบาทของผู้เรียนที่เป็นผู้กระทำหรือใช้สื่อ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะกระบวนการ และความรู้สึคนึกคิดต่าง ๆ บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้

ความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนการสอน เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสื่อสารความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความคิดเห็นตลอดจนเจตคติ ซึ่งอาจจะทำได้หลายวิธีและอาจใช้เครื่องมือประกอบการสอนต่าง ๆ อีกมากมาย ดังนั้นการสอนโดยการบรรยายหรือการใช้หนังสือเรียนเพียงเล่มเดียว ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดหมายตามที่คาดหวังได้ เพราะในสังคมปัจจุบันเป็นยุคสมัยที่ข้อมูลข่าวสาร

ความรู้ความเข้าใจใหม่ ตลอดจนเทคโนโลยีการสื่อสารได้แผ่ขยายกว้างขวางอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด จำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มที่ให้มีนิสัยใฝ่รู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง โดยให้แหล่งความรู้ที่มีรูปแบบหลากหลาย กล่าวคือ การเรียนการสอนจำเป็นต้องเลือกสรรสื่อการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสรู้ร่วมกับผู้อื่นและมีความรับผิดชอบที่จะสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

สื่อการเรียนการสอนจำแนกตามลักษณะของสื่อที่นำไปใช้มี 5 ประการ คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น หนังสือเรียน คู่มือ หนังสือเสริมประสบการณ์ ฯลฯ
2. สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่าง ๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง แผนภูมิแผนที่ ตาราง สถิติ กราฟ ฯลฯ
3. สื่อโสตทัศนอุปกรณ์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพเลื่อน(Slide) แถบเสียง แถบบันทึกภาพ สื่อประเภทอื่น ๆ อาทิ สื่อมัลติมีเดีย ฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์ ฯลฯ
4. สื่อกิจกรรม เป็นสื่อประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น เกม เพลง บทบาทสมมุติ แบบทดสอบ แผนการสอน ใบความรู้ ใบงาน ฯลฯ
5. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สวนวิทยาศาสตร์หรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ บุคคล ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม เครื่องช่วยคอมพิวเตอร์ ฯลฯนอกจากแหล่งการเรียนรู้ที่กล่าวข้างต้นแล้ว ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ได้จากภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ในบ้าน ในสถานที่ต่าง ๆ ภาษาที่ใช้ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้จากการใช้อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวมทั้งการแสวงหาความรู้จากการไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วย

แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ ดังนี้

ห้องสมุด เป็นแหล่งการเรียนรู้และเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้ในการอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ การจัดห้องวิชาการต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุดหรือเป็นแหล่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา จะทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการเรียนและในปัจจุบันการใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าความรู้มีความสำคัญมากขึ้น สถานศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาจัดไว้ให้เพียงพอ และอบรมให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทรัพยากรบุคคล เช่น ผู้ปกครอง และคนใจชุมชนที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา ภาษาถิ่น เพลงพื้นบ้าน พิธีการต่าง ๆ ครูภาษาไทยควรจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งสามารถเชิญมาให้ความรู้ในโรงเรียน

คำนำ

หลักสูตรสถานศึกษา จัดทำขึ้นสำหรับจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สะท้อนคุณภาพผู้เรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการใช้และพัฒนาหลักสูตร กำหนดให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร และให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานหลักสูตรและให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่

การจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษาซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ตลอดจนการสนับสนุน ส่งเสริม นิเทศ ติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของชาติ

ผู้จัดทำ

